

~~MNV~~ A katonai raktár teljes készlete megmaradt.

Debrecenben a hortobágyi malomban sértetlenül megmaradt 160 v. gabona, az István malomban, - melyet ugyan a kivonuló németek felgyújtottak, - sikerült megmenteni 30 v. lisztet, ~~amelyeket~~ ^{ezeket} a szovjet hadsereg nem vette igénybe. Így Debrecen jó ellátása 3 hónapra külön biztosítva volt.

~~Ezekből~~ A több helyen megmaradt nagyobb készletekből, valamint az egyébként jó termésből, a termelő gazdáknál megmaradt és részben elrejtett tartalékokból tudták aztán a fővároshól vidékre leutazó "batyuzók" hátizsákokban és egyéb kézi csomagokban, akár esere-bere útján megszerezni a budapesti hatósági ellátást kiegészítő, azt pótló élelmiszereket.

Mindezt a Kormánybiztosság által tudatosan ~~szándékosan~~ elősegítve, amikor is rendeletileg megengedték ezt a szabad élelmiszerforgalmazást.

Mivel a Kormánybiztosság az élelmiszerek beszerzését készpénzfizetés mellett bonyolította le, ehhez természetesen nagy pénzüsszegekre volt szükség. Pénze azonban kezdetben nemesak a Kormánybiztosságnak, de még a debreceni Kormánynak sem volt. A nyilasok ugyanis ahol csak tehették, a közpénztárakból és egyéb helyekről összeszedték a pénzkészleteket és így mintegy 22 milliárd pengőt vittek ki magukkal az országból.

De nemesak a készpénzt, ^{hanem} de a bankjegyek nyomásához szükséges kliséket is elvitték.

A főváros február első hetében úgy jutott pénzhez, hogy a fővárosi házi nyomdával 1 millió pengő névértékű kölcsönkötelezvényt nyomtatott, melyet aztán egyes békésmegyei bankok útján sikerült elhelyezni.

A Kormánybiztosságnak azonban sokkal nagyobb összegekre volt szüksége. Ezért már február végén összehívták a Városházára a különböző szervezettek, érdekeltségek, nagyobb vállalatok, egyházak képviselőit és bejelentették, hogy 50 millió pengő élelmezési kölcsönt bocsájtanak ki, melynek visszafizetését a főváros szavatolja.

A felhívás a "Szabadság" napilapban is megjelent: Elő kell teremteni az élelmezéshez szükséges forgótőkét. Döntő kérdés tehát a szükséges pénzüsszegek előteremtése.

Az élelmezési kölcsön kötvényeit ezután, napok alatt lejegyzték.

Jegyveztek többek között a pártok is. A Kommunista Párt vállalta, hogy budapesti üzemi és vállalati pártszervezetei révén 10 millió pengő összegű kölcsönt jegyez, melyet rövidesen még 4 millió pengővel felemelt.

Jelentősmértékben kivették részüket a kölcsönnyújtásban - munkabérük terhére - a gyárak és üzemek munkásai is. A budapestiek tisztában voltak azzal, hogy a kölcsönt saját élelmezésükhöz szükséges élelmiszerek vásárlására fordítja a Kormánybiztosság.

A Debreceni Kormány hivatalos becsüléséből később kitűnt, hogy a nyilasok által elhűreolt közpénzekon kívül, szerencsére egyes bankoknál és vállalatoknál elrejtve, valamint a lakosságnál mintegy 12-13 milliárd pengő lehetett az országban.

Erre mutat például, hogy az Országos Földhitelintézet pénztárában 34 millió pengő maradt így vissza, melyet azután február elején a Nemzeti Kormány részére szállítottak el Debrecenbe.

Egyébként azk élelmezési kölcsön visszafizetését a Kormánybiztosság már 1945. májusban megkezdte és teljes visszafizetése az év végéig, még a komolyabb infláció kialakulása előtt, ténylegesen megtörtént.

A visszafizetésről a Kormánybiztosság 1945. május 7.-én kiadott rendelete intézkedik, mely rámutat arra, hogy Budapest dolgozói nem hiába vállalták az áldozatot, a gyors kölcsön elérte célját és a Kormánybiztosság abban a helyzetben van, hogy a kölcsön visszafizetése iránt intézkedhet.

A kölcsönjegyeket a főváros valamennyi pénztára adó- és lakbérfizetés fejében elfogadja, a kereskedők pedig a jegyre való vásárlásnál az újabb áru átvételekor a nagykereskedőkön keresztül készpénzfizetés gyanánt felhasználhatják.

A kölcsönből szerzett pénzből azután többek között megkezdődött a nagymennyiségű burgonya felvásárlása is.

Összesen 996 vagon hoztak így fel a fővárosba. Ennek a mennyiségnek jó részét egyenesen a kőrutakon és egyes más utcaikon rendbehozott villamosvágányokra kitolatott vasuti vagonokból osztották szét a lakosságnak. Ezzel egyrészt a gyors lebonyolítást biztosították, másrészt a romos üzletek nem voltak alkalmasak az árusításra.